

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druţă, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Self - Service”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Self - Service” împotriva Universităţii Tehnice a Moldovei privind recuperarea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 18 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 10.09.2014, SRL „Self-Service” s-a adresat în instanţa de judecată cu cerere împotriva Universităţii Tehnice a Moldovei, executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru, solicitând încasarea de la pârâţi în mod solidar, a prejudiciului material în mărime de 9000 lei, precum şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii s-a invocat că, SRL „Self-Service” este deţinătorul dreptului de proprietate asupra bunurilor şi materialelor rămase pe terenul din bd. Cuza-Vodă nr. 13, mun. Chişinău. În legătură cu faptul, că contractul de arendă funciară al terenului sus menţionat, care a fost încheiat între Consiliul mun. Chişinău şi SRL „Self-Service” a fost reziliat, bunurile şi materialele urmau a fi restituite proprietarului SRL „Self-Service”, ceea ce nu s-a efectuat.

Menţionează reclamantul că, la 16.09.2011 executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco, împreună cu angajaţii Universităţii Tehnice din Moldova şi a unei întreprinderi de pază, au reluat unilateral, la cererea Universităţii Tehnice a Moldovei, procedura de evacuare a SRL „Self-Service” de pe terenul situat pe bd. Cuza-Vodă nr. 13, mun. Chişinău, care constituia la acel moment proprietatea mun. Chişinău.

Astfel, fără înştiinţarea SRL „Self-Service” s-a petrecut ilegal procedura de evacuare, fără să se ţină cont şi de încheierea din 24.08.2011 a Judecătoriei Rîşcani mun. Chişinău prin care s-a suspendat procedura de evacuare.

Susţine societatea reclamantă că, la 14.08.2014 a expediat în adresa pârâţilor o reclamaţie, prin care a solicitat recuperarea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilegale menţionate supra, însă nu a primit nici un răspuns, fapt ce l-a determinat să se adreseze în instanţa de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei în instanţa de fond, reclamantul şi-a concretizat cerinţele, solicitând micşorarea prejudiciului material până la suma de

271 379,01 lei, cu încasarea acestuia doar de la Universitatea Tehnică a Moldovei, invocând că în referința depusă de reprezentantul pârâtului, acesta recunoaște că după evacuarea SRL „Self-Service” bunurile materiale în litigiu au fost transmise Universității Tehnice a Moldovei, fapt confirmat prin Actul de constatare din 05.03.2015, ceea ce servește temei de renunțare a pretențiilor față de executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco.

Ulterior, societatea reclamantă a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care și-a majorat cuantumul pretențiilor până la suma de 318 260 lei, invocând că s-a adresat la un expert judiciar independent, licențiat, în scopul evaluării bunurilor rămase pe terenul de pe care a fost evacuat SRL „Self-Service”.

Astfel, conform Raportului nr.126 din 07.04.2015, bunurile care aparțin SRL „Self-Service” au fost evaluate la suma de 360000 lei, dintre care: metal 300000 lei, lemn 2180 lei, ardezie 56400 lei, iar dacă acestea urmau a fi demontate și păstrate, ele urmau a fi realizate pe piața materialelor de construcție cu prețul stabilit în Raportul de constatare tehnico - științifică sus menționat.

Notează societatea reclamantă că, în termenul acordat de instanță pentru împăcarea părților, termen solicitat de reprezentantul pârâtului, nu s-a ajuns la un consens, pentru că lipsesc 18,82 tone de metal, iar 961 foi de ardezie sânt deteriorate complet. Au fost realizate materiale, fier uzat către SRL „Sofilarex” în sumă totală de 22360 lei, fapt confirmat prin facturi fiscale. La fel, au fost realizate, la persoane fizice 449 foi de ardezie, în sumă totală de 17960 lei.

Solicită SRL „Self-Service” încasarea de la Universitatea Tehnică a Moldovei a prejudiciului material în mărime de 318 260 lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 9 548 lei.

Executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco a solicitat încasarea de la reclamant a cheltuielilor de judecată în mărime de 11 800 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iulie 2015, s-a respins ca fiind neîntemeiată și tardivă acțiunea înaintată de SRL „Self-Service”, s-a admis parțial cererea executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco și s-a încasat de la SRL „Self-Service” în beneficiul acestuia cheltuielile de judecată în mărime de 10 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, s-a respins apelul depus de SRL „Self-Service” și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Curtea Supreme de Justiție prin decizia din 27 aprilie 2016, a admis recursul declarat de avocatul Ceban Victor, în interesele SRL „Self-Service”, a casat decizia din 24 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, și a transmis pricina spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2016 s-a admis apelul declarat de SRL „Self-Service”. S-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, în partea respingerii acțiunii ca fiind tardivă. În rest hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 s-a menținut fără modificări.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 19 decembrie 2016 SRL „Self-Service” a declarat recurs prin care solicită casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iulie 2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 18 octombrie 2016 a fost expediată recurentului la 16 octombrie 2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 19 decembrie 2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SRL „Self-Service” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Self-Service” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Self - Service” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea